

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010130
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219010130.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného U. O., za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 14. mája 2020 o odvolaní obžalovaného U. O. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. OT/32/2019 zo dňa 03. 12. 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. OT/32/2019 zo dňa 03.12.2019 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného U. O., nar. XX.XX.XXXX vo K. D.,

podľa § 348 ods. 1 Tr.zák., s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., § 50 ods. 1 Tr.zák. sa výkon uloženého trestu podmienienečne o d k l a d á a u r č u j e sa skúšobná doba v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. sa obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. OT/32/2019 zo dňa 03. 12. 2019, bol obž. U. O. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že

od 19. 10. 2018 do 25. 03. 2019 v X. S., Slovenská republika a všade inde kde sa zdržiavala, si neplnila vôbec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá jej vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. ustanovení Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. a na základe § 2 písm. c) Zákona číslo 601/2003 Z. z. o životnom minime a ktorá jej bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/4/2018-59 z 12. 07. 2018, právoplatným dňa 27. 08. 2018 a vykonateľným dňa 10. 08.2018 dňa 04. 06. 2019 v čase o 20.15 h viedol F. zn. F. J., EVČ: K po miestnej komunikácii v obci I. po ulici P. v smere na ulicu Y., pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, mu bol Rozhodnutím o priestupku č. ORPZ-VK-OPDP62-116/2018-SK vydaným Okresným dopravným inšpektorátom vo

Veľkom Krtíši dňa 16. 10. 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 12. 2018 a vykonateľnosť dňa 20. 12. 2018 uložený okrem iného aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov, pričom doba zákazu činnosti začala plynúť dňom 04. 12. 2018.

Za toto bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr.zák., s použitím § 36 písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov nepodmienečne, pričom samosudca súčasne podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne samosudca podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd ohľadne viny obžalovaného odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti. Obžalovaný nepoprel spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a svoju trestnú zodpovednosť, k trestnej činnosti sa doznal tak v prípravnom konaní, ako aj pred sudcom pre prípravné konanie dňa 06.06.2019. I z ďalších výpovedí svedkov z prípravného konania, zo zabezpečených listinných dôkazov vyplýva vina obžalovaného. Ohľadne argumentov obžalovaného v tom zmysle, že nebol dostatočne uzrozumený o sankcii spočívajúcej v zákaze činnosti vedenia motorových vozidiel, pretože z rozhodnutia Dopravného inšpektorátu si to nevšimol, považoval súd za irelevantnú a nevierohodnú obranu. Rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ obžalovanému bolo riadne doručené v súlade s procesnými predpismi, čo potvrdil i obžalovaný vlastnoručným podpisom na poštovej doručke a preto bol uzrozumený o tom, že v kritickom čase jazdil na motorovom vozidle v čase činnosti zákazu vedenia motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov.

Vo vzťahu k hodnoteniu osoby obžalovaného prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že obžalovaný je nezamestnaný, nemajetný a má príjem z príležitostných prác, ktoré vykonal v I., pričom v mieste svojho trvalého bydliska sa zdržiava 4 až 5 dní v mesiaci, kde žije na adrese I., ulica Y. X/XX v byte, ktorý patrí do vlastníctva jeho matky, kde žije spolu s družkou X. M., s ktorou zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa. V mieste trvalého bydliska podľa údajov samosudcu uvedených v odôvodnení rozsudku požíva obžalovaný priemernú poveseť, pričom doposiaľ bol 6-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť majetkovej a násilnej povahy a to i k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp.zn. 9T/108/2014 zo dňa 22.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.10.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest obžalovaný vykonal 31.10.2015. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR obžalovaný v období od 7.8.2019 do 5.6.2019 bol priestupkovo pojednávaný v troch prípadoch, pričom sa dopustil dvoch priestupkov v oblasti dopravy.

V prípade existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností prvostupňový súd konštatuje, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval a taktiež konštatuje existenciu jednej priťažujúcej okolnosti a to že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Z uvedených dôvodov potom obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom súd tak isto konštatuje, že nezistil splnenie zákonných podmienok, aby tento trest mohol byť podmienečne odložený. Vzal pritom v úvahu najmä kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný a preto považoval za nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože za zisteného stavu nie je možné pôsobiť na prevýchovu obžalovaného uložením trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom s tým, že doposiaľ uložené tresty nevedli k náprave obžalovaného. Poukazuje pritom na to, že v predmetnej veci je zrejmé, že obžalovaný nerešpektuje právoplatné rozhodnutie o priestupku vydané OR PZ Veľký Krtíš, ODI, zo dňa 16.10.2018, t. j. iného orgánu verejnej moci. Taktiež súd konštatuje, že z ničoho nevyplýva, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému by malo neprímerane vplyv na jeho rodinu a blízke osoby, keďže obžalovaný nezabezpečuje starostlivosť o maloleté deti a nedôjde ani k ohrozeniu jej bytových pomerov. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, samosudca zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a vzhľadom na skutočnosť, že sa dopustil trestnej činnosti v súvislosti s vedením motorového vozidla, uložil mu i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a to na dobu 3 rokov, ktorú dobu považoval za primeranú s prihliadnutím na závažnosť a okolnosti na strane obžalovaného.

Proti vyhlásenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný U. O. (hlavného pojednávania sa obžalovaný nezúčastnil a bol odsúdený v neprítomnosti). V písomných dôvodoch odvolania obž. U. O. uvádza, že podáva odvolanie čo do výroku o treste. Poukazuje pritom na to, že prvostupňový súd prejednal predmetnú trestnú vec v jeho neprítomnosti, že chcel na hlavnom pojednávaní urobiť vyhlásenie o vine, že sa ku skutku priznal už v prípravnom konaní. Osobitne pritom zdôrazňuje, že prvostupňový súd nesprávne zistil jeho osobné a rodinné pomery, pretože nie je pravdou, čo sa uvádza v rozsudku, že je nezamestnaný, naopak, pracuje ako zamestnanec vo firme B., s.r.o., so sídlom S., XXX, XXX XX Z. a to v pracovnej pozícii Z.. Ďalej v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že svoje pracovné povinnosti plní a jeho zamestnávateľ je s jeho prácou spokojný, jeho prácu si cení a je ochotný sa za neho aj zaručiť. Ďalej tiež uvádza, že je žiteľom 2 maloletých detí ako i žiteľom svojej družky, ktorá je nezamestnaná, pričom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody by preto postihol i jeho deti a družku, ktoré nemá kto iný živiť. Ďalej tiež uvádza, že súd nevzal do úvahy poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. m/ Tr.zák., pretože napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Vo vzťahu k predchádzajúcim odsúdeniam, na ktoré poukazuje prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku, obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že v minulosti sa dopustil trestných konaní, ktoré boli zapríčinené jeho mladíckou nerozvážnosťou, že skutok, ktorý je predmetom konania, nemá žiadny súvis s jeho kriminálnou minulosťou a nejde ani o trestný čin ani majetkovej, ani násilnej povahy a zdôrazňuje v tomto smere, že predmetný čin mal odlišnú povahu od trestnej činnosti a preto podľa jeho názoru na predchádzajúce odsúdenia v danom prípade súd nemal prihliadať. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu vo výroku o treste s tým, aby mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody, resp. peňažný trest, alebo trest povinnej práce v primeranej výške. Napokon navrhuje alternatívne, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie a to z dôvodu nesprávne zistených osobných pomerov. Prílohou k dôvodom odvolania je i záruka firmy B., s.r.o., so sídlom v Z., z ktorej záruky vyplýva, že obžalovaný vzorne dodržiava pracovnú dochádzku a plní pokyny zamestnávateľa, pričom vo vzťahu k zamestnávateľovi a ostatným zamestnancom sa správa slušne a preto sa zaručil za jeho správanie na pracovisku. Rovnako tak prílohou odvolania obžalovaného sú fotokópie rodných listov jeho detí a to U. O., nar. XX.XX.XXXX a J. O., nar. XX.XX.XXXX, kde v oboch prípadoch je ako otec detí v rodnom liste uvedený U. O., t. j. obžalovaný.

V rámci prípravy na verejné zasadnutie krajský súd zabezpečil aktuálny odpis z RT, z ktorého nevyplývajú žiadne nové skutočnosti a zabezpečil tiež pracovný posudok na obžalovaného z firmy I., s.r.o., so sídlom Z. - S., z ktorého vyplýva, že obžalovaný je zamestnaný ako Z., kde k práci pristupuje zodpovedne, aktívne sa zapája do každodennej práce, ktorá mu je pridelená, je dochvilný, svedomitý, všetky úlohy plní vždy presne a bez chýb.

Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného vo vzťahu k uloženému trestu je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na hore uvedené zásady pre ukladanie trestov, krajský súd zameral svoju pozornosť pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného na skutočnosť, či v danom konkrétnom prípade je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody tak, ako to vykonal prvostupňový súd, resp. či v jeho prípade je možné uložiť aj iný druh alternatívneho trestu. V súvislosti s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody je treba osobitne poukázať na skutočnosť, že ukladanie nepodmienečného trestu je vhodné najmä pri páchaní závažných trestných činov, kde rozhodnutie o uložení takého trestu je potrebné považovať za ultima ratio, teda už poslednú možnosť vzhľadom k

možnej prevýchove obžalovaného, individuálnej prevencie a i ochrannej funkcie ukladaného trestu. Z odpisu z RT vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti 6-krát súdne trestaný, avšak naposledy s väčším časovým odstupom a to minimálne 5 rokov, kde všetky uložené predchádzajúce tresty už vykonal, pričom týchto trestov sa dopúšťal ako mladistvý, resp. osoba v mladom veku. Ďalej krajský súd vzal v úvahu, že v súčasnosti obžalovaný je zamestnaný, jeho zamestnávateľ zhodnotil jeho prácu ako prácu zodpovednú, kde si plní svoje uložené pracovné povinnosti, pričom rovnako tak krajský súd vzal v úvahu, že obžalovaný sa stará o výchovu dvoch maloletých detí a taktiež zabezpečuje živobytie pre svoju družku. Ďalej krajský súd prihliadol i na závažnosť trestnej činnosti, ktorá sa kladie obžalovanému za vinu, kde v danom prípade ide o prečin. Krajský súd rovnako tak konštatuje, že v prípade poľahčujúcich a priťažujúcich okolností prvostupňový súd tieto ustálil správne a v zmysle záverov výsledkov dokazovania. Je nepochybné, že obžalovaný v minulosti sa dopúšťal trestnej činnosti a bol i vo výkone trestu odňatia slobody a preto prvostupňový súd správne prihliadol na túto priťažujúcu okolnosť, t. j. že obžalovaný už bol v minulosti trestne stíhaný. Rovnako tak prvostupňový súd správne poukázal na poľahčujúcu okolnosť v prípade obžalovaného, t. j. že obžalovaný sa doznal a svoju trestnú činnosť úprimne oľutoval. Osobitne však krajský súd akcentuje, že najmä odstup času od poslednej trestnej činnosti, čo svedčí o zmene hodnotenia osoby páchatela, najmä jeho pomerov a taktiež z charakteru trestnej činnosti vyplýva skutočnosť, že v súčasnosti obžalovaný zabezpečuje výživu a výchovu maloletých detí a družky. Za tejto dôkaznej situácie uloženie nepodmienečného trestu sa javí i krajskému súdu neprímerane prísne, hoci neunikla pozornosti súdu ani skutočnosť, že súd v rámci dokazovania zisťoval cestou probačného a mediačného úradníka možnosti odklonu od trestnej činnosti. Nesprávne však prvostupňový súd vyhodnotil osobu obžalovaného a preto krajský súd dospel jednoznačne k záveru, že v danom prípade je namieste uložiť obžalovanému podmienečný trest odňatia slobody, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, ktorý trest potom krajský súd špecifikoval vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že takto uložený trest môže naplniť v tomto konkrétnom prípade zásady ukladania trestov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.